

ORDINO NAUJIENOS IŠ LIETUVOS IR PASAULIO

Pasikeitė maldos laikas! Kasdien, 20.30 val., per Zoom – **Maldos skydas už Ukrainą**. Nuo pat karo pradžios meldžiamės rožinio maldą už Viešpaties pergalei Ukrainoje ir visų mūsų širdyse. [Zoom prisijungimo nuoroda](#).

Atsiliepiant į Pasauliečių pranciškonų ordino JPIC Sekretoriato prašymą nacionalinėms brolijoms paskirti kontaktinį asmenį JPIC klausimais, Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino kontaktiniu asmeniu iki Nacionalinės tarybos kadencijos pabaigos paskirta nacionalinė sekretorė Kristina Petrutytė OFS.

Rugpjūčio 3 d. Kryžių kalne vyks Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino **Nacionalinis kongresas**. Jau greitai bus daugiau informacijos apie šį renginį!

Liepos 7-14 d. Pakutuvėnuose vyks **Pranciškoniška stovykla jaunimui** „*SPOLETO: kam geriau tarnauti – Viešpačiui ar tarnui?*“ Skirta 14-19 m. jaunimui. Pakvieskime jaunimą į tikėjimo pažinimo, maldos, savęs ir Dievo atradimo kelionę. Būtina išankstinė registracija iki birželio 25 d. [Registracijos forma](#)

Pirmaisiais mėnesių sekmadieniais, 17 val., Šv. Klaros seserų vienuolyne Kretingoje vyksta **Pranciškoniškosios šeimos atgailos vakarai**, kurių metu meldžiamės už Lietuvos Pranciškoniškosios šeimos atsivertimą. Kviečiame visas brolijas bent kartą metuose atvykti į šiuos atgailos vakarus.

MALDOS INTENCIJOS

Šventojo Tėvo Pranciškaus: Melskimės, kad nuo karo ar bado bėgantys migrantai, priversti keliauti nepaisydami pavojų ir smurto, būtų priglausti ir rastų naujų gyvenimo galimybių juos priimančiose šalyse.

Pasauliečių pranciškonų ordino: Už Rinkimų kapitulas Nyderlandų, Gvatemalos, Hondūro ir Austrijos nacionalinėse brolijose. Už taiką Ukrainoje, Šventojoje Žemėje ir kitose vietose, kur naudojami ginklai. Už Lietuvos pranciškoniškojo jaunimo brolijos atgimimą iš Dvasios. „*Tėve mūsų...*“

KONTAKTAI:

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordinas | Secular Franciscan Order in Lithuania

Vilniaus 2A, LT-97125 Kretinga, Lietuva; i.k.192084542; a/s LT287044060003604017
ofs.lietuvoje@gmail.com; www.ofs.lt; Facebook: @ofs.lt @well4africa.eu @reginafamiliaefranciscanae

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino Nacionalinė taryba:

Nacionalinė ministrė ir CIOFS narė Virginija Mickutė OFS (8 682 18060; virginija.mickute@gmail.com)

Nacionalinis viceministras diak. Nerijus Čapas OFS (8 699 13671; nerijus.capas@gmail.com)

Nacionalinė ugdymo magistrė Jovilė Teresa Ramonaitė OFS (8 671 73870; jogileteresa@yahoo.com)

Nacionalinė sekretorė Kristina Petrutytė OFS (8 652 83698; petrutyte@gmail.com)

Nacionalinė ekonomė Nijolė Raudytė OFS (8 618 10454; nijole.raudyte@gmail.com)

Nacionalinis broliškas vadovas Mindaugas Taškūnas OFS (8 698 40337; onegarden@gmail.com)

Nacionalinė Jaupra prezidentė Julija Mironovaitė (8 621 87125; julyte.mironovaitė@gmail.com)

Nacionalinis dvasinis asistentas br. kun. Antanas Grabnickas OFM (8 680 25115; antanas3@outlook.com)

Nacionalinis dvasinis asistentas br. kun. Piotr Strocen OFM Conv (8 601 74406; piotrstrocen@tlen.pl)

Regionų ministrai:

Vilniaus regiono – Tadas Ringys OFS (8 672 19103; tadasringys@gmail.com)

Telšių regiono – Rimantas Radzevičius OFS (8 687 51325; rad.rimantas@gmail.com)

Kauno-Vilkaviškio regiono – Marijona Sinkevičienė OFS (8 658 83586; marsinkev@gmail.com)

Pradėkime iš naujo, broliai!

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino
UGDYMO MĖNRAŠTIS Nr. 127 (2024 m. birželis)

**Tema: Atviras laiškas, reaguojant į JPIC Sekretoriato
2024 m. balandžio 8 d. kreipimąsi**

CIOFS Prezidiumui
JPIC Sekretariatui
Visoms OFS nacionalinėms brolijoms
Mylimai Ukrainos Pranciškoniškajai šeimai

Brangūs broliai ir seserys, pax et bonum!

Sekminių šviesoje jaučiame Dvasios paraginimą reaguoti į JPIC Sekretoriato laišką „*The injustice of war and the urgent need for peace and complete disarmament*“. Suprantame, kad net ir priklausydami tam pačiam Ordinui kaip dvasinei šeimai mes esame iš skirtingų pasaulio kraštų, skirtingų geopolitinių kontekstų, turime skirtingas kultūras bei istorines patirtis, esame skirtingų tautų žmonės, todėl tam tikrus dalykus matome ir suvokiame labai skirtingai. Būtent todėl jaučiame ne tik troškimą, bet ir pareigą su *meile tiesoje* jums, mūsų broliams ir seserims, išsakyti tai, su kuo mes giliai nesutinkame ir kas mums nėra teisingumas. Norime pasidalinti savo tautos patirtimi – tuo, kas mums skaudu, ir dar kartą išreikšti solidarumą su brangia Ukrainos tauta.

Leiskite ir mums pacituoti popiežiaus Pranciškaus enciklikos apie brolybę ir socialinę draugystę ištrauką: „*Kalbame ne apie tai, kaip pasiūlyti atleidimą atsisakant savo teisių susidūrus su korumpuotu galių turinčiu asmeniu, nusikaltėliu ar tuo, kuris žemina mūsų orumą. Esame pašaukti mylėti visus be išimties, tačiau mylėti engėją nereiškia leisti jam ir toliau būti engėju; taip pat nereiškia leisti jam manyti, kad tai, ką jis daro, yra priimtina. Priešingai, tinkamai mylėti engėją – tai įvairiais būdais stengtis priversti jį nustoti engti, atimti iš jo tą galią, kuria jis nemoka naudotis ir kuri jį žaloja kaip žmogų. Atleisti nereiškia, kad ir toliau leidžiama paminti mūsų ir kitų orumą arba kad nusikaltėlis ir toliau nusikalstų. Neteisingumą patiriantys žmonės turi ryžtingai ginti savo ir savo šeimų teises būtent todėl, kad jie turi branginti jiems suteiktą orumą, tą orumą, kurį myli Dievas*“ (Fratelli tutti, 241).

Taika nėra vien graži sąvoka. Taika nėra tai, ko turi būti siekiama bet kokia kaina, o ypač žmogaus orumo ir laisvės kaina. Lietuvių tauta gerai žino, ką reiškia gyventi tokioje „taikoje“, t.y. okupacijoje. 123 metus (1795–1918) carinėje ir 50 metų (1940–1990) sovietinėje Rusijos okupacijose Lietuvos

žmonės buvo ne tik išoriškai pavergti, bet stengtasi pavergti ir jų dvasią: uždaryti vienuolynai, uždraustos seminarijos, dalis bažnyčių paversta daržovių, grūdų, pesticidų, karinės amunicijos sandėliais, sporto salėmis, ateizmo muziejais, dešimtys kunigų ir vyskupų sušaudyti, šimtai kunigų nuteisti kalėti ar ištremti į Sibirą, dalis dvasininkų įtraukti į melagingos propagandos tinklą. Šioje „taikoje“ buvo naikinama mūsų tautinė tapatybė, iškreipiant istorines tiesas, draudžiant kalbą spaudos draudimo laikotarpiu (1864–1904) ir vykdant intensyvią rusifikaciją sovietmečiu. Pogrindžio leidinys „Lietuvos Katalikų Bažnyčios kronika“ (1972–1989) surinko daugybę liudijimų ir faktų apie sovietų okupacinės valdžios politiką: Bažnyčios veiklos varžymą, kunigų ir tikinčiųjų persekiojimą, žmogaus teisių pažeidimus, tardymus ir kratas, suėmimus ir kankinimus, nužudymus ir ištrėmimus, prievartinę jaunimo ateizaciją ir melagingą Vakarams skirtą propagandą. Mes esame liudininkai, kokią kančią atneša šito režimo okupacija – fizinį ir dvasinį smurtą, terorą ir kankinimus, žmogaus teisių, tarp jų ir tikėjimo laisvės, suvaržymus, gyvenimą priespaudoje, nuolatiname mele ir propagandoje. Galvojantiems, kad verta išsaugoti gyvybes dėl tokios „taikos“, mes liudijame priešingai – mūsų tauta išliko tik todėl, kad buvo tų, kurie priešinosi, aukojosi ir žuvo už Lietuvos laisvę ir nepriklausomybę.

Visa tai patyrėme patys, todėl gerai žinome, už ką kovoja Ukraina. Mes žinome, kad tai yra žmogaus orumo ir laisvės, o ne derybų dėl teritorijų klausimas. Mes gerai suprantame, kad Ukrainos tautai nereikia taikos bet kokia kaina, jai reikia teisingos taikos. Šiandien kalbame ne apie ginklavimosi lenktynes, bet apie solidarumą ir pagalbą tam, kurio teisės yra pažeistos, kurio orumas yra paniekintas. Ar apginsime tą, kuris yra engėjo žeminamas? Ar šioje Dovydo ir Galijoto kovoje būsime mažutėlių pusėje, o gal liepsime Dovydui iškelti baltą vėliavą?

Verta paminėti, kad ir mūsų Generalinės Konstitucijos kalba apie asmens ir tautos teisės į gynybą pripažinimą (žr. GK 23.2), apie aiškios pozicijos, kai yra pažeidžiamas žmogaus orumas, užėmimą (žr. GK 22.2), apie pareigą darbuotis dėl visų žmonių laisvės (žr. GK 18.3).

„Nėra didesnės meilės, kaip gyvybę už draugus atiduoti“ (Jn 15, 13)

Kalbant apie taiką esminis yra žmogaus orumas, tačiau ne žmogaus gyvybė. Tai, kad yra dalykų, turinčių didesnę vertę negu žmogaus gyvybė, mums liudija daugybė drąsių kankinių, žuvusių už Evangelijos Tiesą. Tai mums liudija ir daugybė drąsių gynėjų, žuvusių už Lietuvos laisvę. Tai šiandien liudija ir daugybė drąsių Ukrainos karių, besikaunančių fronto linijoje. Šie mūsų broliai šiandien gina ne žemėlapio teritorijas, bet savo mylimą šalį, jie gina savo šeimas ir savo vaikų ateitį, jie gina žmogaus orumą, jie gina mus visus, ir mes gerai žinome jų brangios aukos kainą. Už draugus atiduotos jų gyvybės nėra bevertės, tai pati aukščiausia meilės forma.

„Apsiginkluokite visais Dievo ginklais, kad galėtumėte išsilaukyti prieš velnio klastas. Mes grumiamės ne su krauju ir kūnu...“ (Ef 6, 11-12)

Kokia turėtų būti mūsų, pasauliečių pranciškonų, pozicija šio karo atžvilgiu? Kaip šioje sudėtingoje situacijoje galime *remti teisingumą* ir būti tikrais *taikos nešėjais* (plg. Regula 15, 19)?

Krikščionio gyvenimas niekada nėra ramus, tai nuolatinė kova. Ir nors įprastai kovą suprantame kaip puolimą, tačiau iš esmės krikščioniška kova yra gynyba. Mes nuolat *grumiamės ne su kūnu ir krauju*, nuolat kovojame maldos kovą.

Lietuvos pasauliečiai pranciškonai kartu su pranciškoniškuoju jaunimu ir dvasiniais asistentais nuo pat pirmos karo Ukrainoje dienos, 2022 m. vasario 24-osios, pradėjo Maldos skydą už Ukrainą. Kiekvieną vakarą mūsų broliai ir sesės iš įvairių Lietuvos brolių Zoom pagalba jungiasi ir meldžiasi Rožinio maldą už Viešpaties pergalę Ukrainoje ir visų žmonių širdyse. Jau daugiau kaip dvejus metus, kasdien, ištikimai... Praėjus vos kelioms karų savaitėms, viena vietinė brolija kartu su broliais pradėjo viešą maldos akciją miesto centre, ir ši malda tebesitęsia kiekvieną vidurdienį, lyjant ar sningant...

Mes užėmėme šią dvasinę poziciją ir tikime kad malda yra galingas ginklas, keičiantis pasaulį ir žmonių širdis, nulemiantis karų baigtis. Visi mūsų pirmiausia vyksta dvasinėje plotmėje, o malda pasiekiamos pergalės prieš pačias didžiausias kariuomenes. Nematomas dvasinis frontas šiandien yra ne ką mažesnis už kovą su tankais ugnies linijoje. Kaip mes, pasauliečiai pranciškonai, šiandien galime sustabdyti karus? Tikrai ne nusiginkluodami, o kaip tik stodami į dvasinę kovą. Kaip tikri atgailos broliai ir seserys, ištvėringai darydami atgailą už savo ir savo tautos nuodėmes (abortus, burtininkavimą, antisemitizmą, ištvirkavimą, godumą, stabmeldystę, etc.), kad pirmiausia būtų pašalintos visos karų priežastys, glūdinčios žmogaus širdyje.

Meldžiam ir jus, brangūs broliai ir seserys, užuot tuščiai kalbėję apie taiką, apsiginkluokime visais Dvasios ginklais ir atgailos dvasioje stokime į šią žūtbūtinę dvasinę kovą. Už Viešpaties pergalę Ukrainoje ir visų žmonių širdyse. Marija, Taikos Karaliene, melski už mus!

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino Nacionalinė taryba
Lietuva, 2024 m. gegužės 19 d.

2024 m. balandžio 8 d. visos OFS nacionalinės brolijos gavo Pasauliečių pranciškonų ordino JPIC Sekretoriato laišką „[The injustice of war and the urgent need for peace and complete disarmament](#)“ („Karo neteisingumas ir skubus taikos ir visišką nusiginklavimo poreikis“). JPIC (angl. Justice Peace and Integrity of Creation) Sekretoriatas rūpinasi teisingumo, taikos ir kūrinijos apsaugos klausimais. 2024 m. gegužės 16 d. vykusiame Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino Nacionalinės tarybos posėdyje nuspręsta parašyti šį atvirą laišką, reaguojant į JPIC Sekretoriato kreipimąsi.